

Da man ellers i Forslaget har fulgt den Regel at lade de interesserede Parter blive repræsenteret, formener vi, det vilde være i Forslagets Aand, om man f. Eks. udvidede Antallet af Repræsentanter for Industri, Haandværk og Handel, da de jo dog tæller det overvejende Antal af forsikrede her i Landet, og gav vore to nævnte Organisationer Indstillingsret.

I Forslagets § 9 b. bestemmes at til at tage Sæde i Søfartsafdelingen vælges 2 Repræsentanter for Rederne og 2 for de forsikrede Arbejdere, og i samme Paragrafs Afsnit d. fastsættes, at for Arbejdsgivernes, altsaa Redernes, Vedkommende skal „Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart“ for Søfartsafdelingens Vedkommende have Indstillingsret, men for Arbejdernes Vedkommende indenfor Søfarten har vi ingen Bestemmelse kunnet finde, og vi tillader os derfor at foreslaa, at da saa godt som alle de forsikrede Søfolk er sammensluttede i „Maskinmestrenes Forening“ og „Dansk Styrmandsforening“ for Funktionærenes Vedkommende og i „Sømændenes Forbund“ og „Søfyrbødernes Forbund“ for de egentlige Arbejderenes Vedkommende, at det da maa blive disse Foreninger, der faar Indstillingsretten for Søfartens forsikredes Vedkommende.

Endelig skal vi tillade os at omtale den i Lovens § 40 trufne Bestemmelse om, at saafremt en Arbejdsgiver har ved egne Midler sikret sine Arbejdere en Pension, Understøttelse eller anden Ydelse i Ulykkestilfælde, skal Arbejdsgiveren være berettiget til helt eller delvis at oppebære Erstatningsbeløbet, en Bestemmelse, som maaske kan siges at være berettiget, naar denne Pension eller Understøttelse er tilvejebragt saaledes, at den ikke har influeret paa Arbejderens eller Funktionærens almindelige Lønvilkaar, men som efter vor Mening maa siges at være i højeste Grad uretfærdig, hvis Lønnen er blevet trykket ved denne eventuelle Pension.

Vi skal illustrere dette med et Eksempel.

„Det forenede Dampskibsselskab“s Pensionskasse, hvortil Medlemmerne selv betaler 7 pCt. og Selskabet andre 7 pCt., har i sine Loves § 9 E. følgende Bestemmelse:

„Saafremt vedkommende er ulykkesforsikret og saaledes har Krav paa Erstatning fra Statens eller anden Side, uden at dette skyldes en af vedkommende privat tegnet Forsikring, reduceres Pensionen aarlig med et Beløb, der er lig med 4 pCt. af den udbetalte Erstatning. For Enker efter Medlemmer, der er omkommet ved Ulykkestilfælde, gælder en tilsvarende Regel“.

Enken faar altsaa, saa længe hun lever, af sin Pension, som Manden direkte selv har betalt det halve til, 4 pCt. af det Beløb, hun faar udbetalt af Staten, mindre til at leve for, og dertil kommer, at Manden i Virkeligheden har betalt hele Præmien til sin eventuelle Pension, thi han sejler for en mindre Gage end de Kolleger, som er ansatte, hvor Pensionskasse ikke findes. Det viser sig nemlig, at naar der føres Forhandlinger med Rederiet, da regner disse det Beløb, som de har betalt i Præmie, med, naar Løndgifterne sammenlignes med Selskaber uden en saadan Pensionskasse.

Men Forholdet bliver jo da det, at de forsikrede — Arbejderne og Funktionærene — i Virkeligheden betaler *hele* Præmien til deres Pension, og vi hender derfor det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa dette Punkt, idet vi formener, at det muligt kommer ind under Forslagets § 5, efter hvilken Overenskomster mellem Arbejdsgiver (Forsikringsselskab, Forsikringsforbund) og Arbejder, der gaar ud paa eller fører til, at den forsikrede skal udrede en Forsikringspræmie, som efter Loven paahviler Arbejdsgiveren; thi Enken, som faar sin Pension reduceret med 4 pCt. af Statens Erstatning, betaler jo i Virkeligheden i Aarenes Løb den Præmie, som Selskabet har betalt.

Fællesrepræsentationen for danske Funktionærforeninger.

O. Bouet.